

# Laura E. Richards: After a Visit to the Natural History Museum / Po wizycie w Muzeum Historii Naturalnej (tł. Ela Binswanger)

## Laura E. Richards: Po wizycie w Muzeum Historii Naturalnej

To jest powykęcianozaur,  
Pod względem niezwykłości należy mu się laur:  
Od nosa do ogona jedna ósma mili;  
Zajmowało mu akr lub dwa, gdy na uśmiech się silił;  
Zajmowało mu kwadrans, żeby mrugnąć okiem;  
Śniadanie popijał stawem, jeść kończył przed zmrokiem.  
Och! Gdybyż to było bezpieczne,  
Z powykęcianozaurusa  
Całe miasto mogłoby upiec pieczeń!

To jest pteroptaszyskodaktylus,  
Dość w sumie niezwykły ptak.  
Łapy miał z przodu i z tyłu;  
W dziobie zębiska, którymi miażdżył, co chciał;  
Jak mówią, zepsuł sobie żołądek,  
Bo łykał byle co i zmałał jak jaki gołąbek,  
A przecież mogłoby żyć nadal,  
To dziwne pteroptaszysko,  
Które w wykopaliskach się wala!

To jest ichtiodziwozaurus,  
Ryba z gatunku jaszczurów.  
Zwykł chrapać tak charkotliwie;  
Że straszył homary straszliwie;  
Nos miał jak dzióbek czajnika;  
Skąd jego koniec wynika:  
Bo raz go złamał, chrapiąc, tak wymarł  
Na wieki wieków i po wsze czasy amen,  
A mogłoby być z niego z pewnością smaczne danie.

(tł. Ela Binswanger)

## **Laura E. Richards: After a Visit to the Natural History Museum**

This is the Wiggledywasticus,  
Very remarkable beast.  
Nose to tail an eighth of a mile;  
Took him an acre or two to smile;  
Took him a quarter 'f an hour to wink;  
Swallowed a pond for his morning drink  
Oh! would it had been vouchsafed to us  
Upon the Wiggledywasticus  
Our wondering eyes to feast!

This is the Ptoodlecumtumpsydyl,  
Rather unusual bird.  
Hand a mouth before and behind;  
Ate whichever way he'd a mind;  
Spoiled his digestion, so they say,  
Pindled and dwindled quite away,  
Or else he might have been living still,  
The singular Ptoodlecumtumpsydyl.  
A pity, upon my word!

This is the Ichthyosnortoryx,  
Truly astonishing fish.  
Used to snort in a terrible way;  
Scared the lobsters to death, they say;  
Had a nose like a tea-kettle spout;  
Broke it snorting, and so died out.  
Sad! if he had n't got into this fix,  
We might have made of the 'Snortoryx  
A very acceptable dish.

\*

Laura E. Richards (27 lutego 1850 w Bostonie - 14 stycznia 1943, w Gardiner, w stanie Maine) - amerykańska pisarka i poetka, znana jako autorka książek dla dzieci.

Była córką Samuela Gridleya Howe'a, pisarza, abolicjonisty i założyciela Perkins School for the Blind, pierwszej w Stanach Zjednoczonych instytucji edukacyjnej dla niewidomych, i Julii Ward Howe. Matka autorki sama była poetką. Ułożyła słowa do pieśni "The Battle Hymn of the Republic" (znanej również jako "Glory, Glory Hallelujah" lub "Mine Eyes Have Seen the Glory"), była pomysłodawczynią Dnia Matki. Mając tak inspirujących rodziców, Laura nauczyła się kochać zarówno pisanie i jak i pomaganie innym od najmłodszych lat.

W 1871 Laura Howe poślubiła Henry'ego Richardsa, który w 1876 został kierownikiem należącego do jego rodziny młyna papierowego w Gardiner w stanie Maine. Miała siedmioro dzieci: Alice Maud, Rosalind, Henry'ego Howe'a, Julię Ward, Maud, Johna i Laurę Elizabeth. W 1917 Laura E. Richards otrzymała Nagrodę Pulitzera za biografię matki, napisaną wspólnie z siostrą, Maud Howe Elliott. Napisała też życiorys Florence Nightingale ("Florence Nightingale: Angel of the Crimea", 1919).

Florence Nightingale (12.5.1820-13.8.1910) - działaczka społeczna i publicystka. Była zwana The Lady with the Lamp, Damą z lampą. Jest uważana za twórczynię nowoczesnego pielęgniarstwa. To najślynniejsza pielęgniarka nie tylko Wielkiej Brytanii, ale świata, w której urodziny przedstawicielki tego zawodu mają swoje święto. A urodziła się we Florencji, w czasie długiej podróży poślubnej rodziców, i zapewne stąd ma takie właśnie imię.

Battle Hymn of the Republic (pol. Hymn Bojowy Republiki) - pieśń patriotyczna Stanów Zjednoczonych, do której słowa napisała poetka, abolicjonistka i działaczka społeczna, Julia Ward Howe. Po raz pierwszy została opublikowana w miesięczniku "The Atlantic Monthly" 1 lutego 1862. Utwór stał się jedną z pieśni bojowych wojsk Unii w czasie wojny secesyjnej (1861-1865).

Po latach od powstania utworu "Battle Hymn of the Republic" pozostaje jedną z najpopularniejszych patriotycznych pieśni Stanów Zjednoczonych.